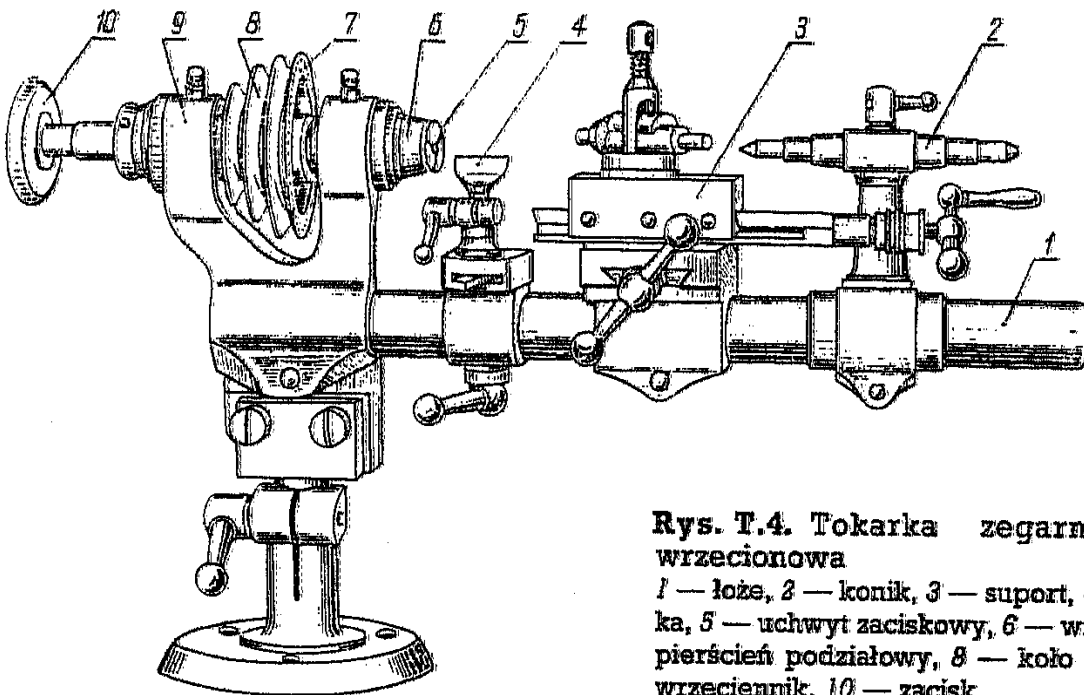

Tokarka zegarmistrzowska wrzecionowa

Tokarka składająca się z zespołów podstawowych i wyposażenia dodatkowego, które umożliwia wykonywanie wszelkich prac tokarskich, frezarskich i szlifierskich. Do zespołów podstawowych tokarki zegarmistrzowskiej wrzecionowej należy łożo 1 (rys. T.4), konik 2, podstawka 4 oraz wrzeciennik 9. Suport tokarki 3 należy do wyposażenia dodatkowego i na czas toczenia nożem ręcznym zdejmuje się go z łoża, aby nie przeszkadzał. W tym samym celu na czas toczenia nożem suportowym zdejmuje się podstawkę do noża ręcznego. We wrzecienniku jest ułożyskowane wrzeciono 6 z otworem przelotowym. Od strony konika otwór we wrzecionie ma stożkowe pogłębienie,

Rys. T.4. Tokarka zegarmistrzowska wrzecionowa

1 — łożo, 2 — konik, 3 — suport, 4 — podstawka, 5 — uchwyt zaciskowy, 6 — wrzeciono, 7 — pierścień podziałowy, 8 — koło pasowe, 9 — wrzeciennik, 10 — zacisk

do którego są dopasowane uchwyty zaciskowe 5, zamocowywane zaciskiem 10. Oprócz tych uchwytów zaciskiem 10 można zamocowywać także inne uchwyty i przybory, znajdujące się w wyposażeniu tokarki, na środku wrzeciona jest zamocowane trzystopniowe koło pasowe 8 z pierścieniem podziałowym 7, na którym znajdują się nawiercenia służące do unieruchomienia wrzeciona, np. w czasie piłowania czopów kwadratowych. Tokarka zegarmistrzowska wrzecionowa jest napędzana silnikiem elektrycznym za pomocą paska skórzanego lub gumowego. Nie powinno się używać cienkich pasków, gdyż wymagają większego naprężenia w celu uniknięcia poślizgu, a to zwiększa naciski na łożyska oraz opory podczas ruchu obrotowego wrzeciona. Istnieje wiele rozwiązań konstrukcyjnych tokarki zegarmistrzowskiej wrzecionowej.

źródło: Bartnik i Podwapiński "Ilustrowany słownik zegarmistrzowski"